

Οἱ Ἅγιοι Προπάτορες (Διονύσιος Ψαριανός Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

(14 Δεκεμβρίου)

Καθὼς πλησιάζει ἡ μεγάλη ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει καὶ τιμᾷ τὴν ἱερὴ μνήμη τῶν ἁγίων Προπατόρων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Προπάτορες εἶναι οἱ τρεῖς Πατριάρχες Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, καὶ ἀπὸ τὰ δώδεκα παιδιὰ τοῦ Ἰακώβ ὁ Ἰούδας, ἀπὸ τὴ φυλὴ τοῦ ὁποῖου γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα νὰ πεθάνη, ὁ Ἰακώβ κάλεσε τὰ δώδεκα παιδιὰ του καὶ τοὺς εἶπε· «Συναχθῆτε καὶ ἀναγγείλω ὑμῖν τί συναντήσῃ ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν». Ἐπειτα ἄρχισε νὰ τοὺς εὐλογῇ ἕναν - ἕναν, κι ὅταν ἔφτασε στὸν Ἰούδα εἶπε· «Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ

αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν». Αὐτὴ εἶναι ἡ προφητεία ὅτι ἀπὸ τῆ φυλῆ τοῦ Ἰούδα θὰ γεννηθῆ ὁ Χριστός.

Δὲν θὰ μείνωμε τώρα περισσότερο, ἀκολουθώντας τὴ συνέχεια τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἰούδα ὡς τὸν βασιλέα Δαβὶδ κι ὕστερα ὡς τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Γι' αὐτοὺς ὅλους στὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια εἶναι δυὸ κατάλογοι, ἕνας ὁ κατάλογος τοῦ εὐαγγελιστῆ Ματθαίου καὶ δεύτερος ὁ κατάλογος τοῦ εὐαγγελιστῆ Λουκᾶ. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἀρχίζει τὸ Εὐαγγέλιό του μὲ τὴ γενεαλογία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· «Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ...», καθὼς ἀκοῦμε στὴ θεία Λειτουργία μία Κυριακὴ πρὶν ἀπὸ τὴν ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων. Ὅλοι ὅσων τὰ ὀνόματα ἀναφέρονται στὸν γενεαλογικὸ αὐτὸν κατάλογο, ἀπὸ τὸν Ἀβραὰμ ὡς τὸν Ἰούδα, ἀπὸ τὸν Ἰούδα ὡς τὸν Δαβὶδ κι ἀπὸ τὸ Δαβὶδ ὡς τὸν Ἰωσήφ, τὸν μνήστορα, εἶναι οἱ προπάτορες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Θὰ ὁμιλήσουμε τώρα μόνο γιὰ τὸν Ἀβραάμ, πού εἶναι ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς Προπάτορες καὶ ὁ γενάρχης τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους. Ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ ἀρχίζει ἡ ἱστορία τῆς ἀπολύτρωσης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, μετὰ τὸν ὑπαινιγμὸ καὶ τὴν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ στοὺς Πρωτοπλάστους, ἀμέσως μετὰ τὴν παρακοὴ καὶ τὴν πτώση. Δυὸ χιλιάδες χρόνια μετὰ τὴ δημιουργία καὶ τετρακόσια χρόνια μετὰ τὸν κατακλυσμό, κάλεσε ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ καὶ τοῦ εἶπε ὅτι οἱ ἀπόγονοί του θὰ κληρονομήσουν τὴν Παλαιστίνη, θὰ γίνουν μέγα ἔθνος καὶ αὐτοὶ θὰ μεταδώσουν τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ σὲ ὅλα τὰ ἔθνη. Στὸ πρῶτο βιβλίον τῆς θείας Γραφῆς, πού εἶναι ἡ Γένεση, διαβάζομε τὴν ἱερὴ ἱστορία τοῦ πατριάρχη Ἀβραάμ.

Ὁ Ἀβραάμ εἶναι ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν ἀπόλυτη πίστη στὸ Θεό. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν θέλη νὰ ὁμιλήσῃ γιὰ τὴν πίστη, πάντα καὶ μάλιστα στὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή, φέρνει γιὰ παράδειγμα τὸν Ἀβραάμ. Θὰ περιορισθοῦμε σὲ δυὸ μόνο περιστατικὰ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀβραάμ, στὰ ὁποῖα φαίνεται ἡ πίστη του πρὸς τὸ Θεὸ καὶ ἡ ἀδιαμαρτύρητη ὑπακοή του σὲ ὅ,τι λέγει ὁ Θεός. Στὸ δωδέκατο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου τῆς Γένεσης διαβάζομε γιὰ τὴν κλήση τοῦ Ἀβραάμ. Ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε· «Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἂν σοὶ δείξω». Δὲν εἶναι μικρὸ καὶ λίγο αὐτὸ πού λέγει ὁ Θεός· νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν τόπο του καὶ νὰ μὴν ξέρῃ ποῦ πηγαίνει. Ὁ Ἀβραάμ ἀδιαμαρτύρητα «ἐπορεύθη, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Κύριος».

Στὸ εἰκοστὸ δεύτερο κεφάλαιο πάλι τῆς Γένεσης διαβάζομε γιὰ τὴν θυσία τοῦ Ἀβραάμ. Ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε· «Πάρε τὸ γιό σου τὸν Ἰσαάκ κι ἀνέβα στὸ βουνὸ πού θὰ σοῦ δείξω καὶ πρόσφερε τὸν θυσία σ' ἐμένα...» Ἡ θεία Γραφή λέγει ὅτι «ὁ Θεὸς ἐπέιραζε τὸν Ἀβραάμ», τὸν δοκίμαζε δηλαδὴ καὶ τὸν ἔβαζε νὰ κάμῃ κάτι, πού στὸ τέλος ὁ ἴδιος δὲν θὰ τὸ ἐπέτρεπε. Ὁ Ἀβραάμ, μὲ πίστη πού χαρίζει ὑπεράνθρωπη δύναμη, πῆρε τὸν Ἰσαάκ, τὸν φόρτωσε καὶ τὰ ξύλα τῆς θυσίας κι ἀνέβηκε στὸ βουνό. Ἐχτισ' ἐκεῖ ἕνα πρόχειρο θυσιαστήριον, ἔβαλε τὸ παιδί ἐπάνω στὰ ξύλα καὶ

σήκωσε τὸ μαχαίρι γιὰ νὰ τὸ σφάξῃ. Καὶ τότε ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ· «Μὴ ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μηδὲ ποίησης αὐτῷ μηδὲν νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ τὸν Θεὸν σύ, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ...».

Ἄλλο παράδειγμα τέτοιας πίστεως καὶ ὑπακοῆς στὸ Θεὸ δὲν ὑπάρχει. Καὶ νὰ σκεφθοῦμε ὅτι ὁ Ἰσαὰκ ἦταν «υἱὸς τῆς ἐπαγγελίας», τὸ παιδί ποῦ γέννησε ὁ Ἄβραὰμ ἀπὸ τὴ Σάρα σὲ ἡλικία ἑκατὸ ἐτῶν, γιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ. Ὅταν τοῦ εἶπε ὁ Θεὸς πῶς στὰ γεράματά του θὰ γέννησῃ παιδί, δὲν ἀπίστησε· κι ὅταν ὕστερα τοῦ εἶπε νὰ τὸ θυσιάσῃ, πάλι δὲν ἀπίστησε, ἀλλὰ συμμορφώθηκε ἀδιαμαρτύρητα καὶ μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸ Θεό. Γιὰ τὰ δυὸ αὐτὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς τοῦ Ἄβραὰμ, γιὰ τὰ ὁποῖα εἶπαμε, γράφει ὁ Ἀπόστολος στὸ ἐνδέκατο κεφάλαιο τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς. Μὲ πίστη ὑπήκουσε ὁ Ἄβραὰμ κι ἔφυγε ἀπὸ τὸν τόπο του, «μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται». Καὶ πάλι μὲ πίστη «προσενήνοχεν Ἄβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος». Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr